

דררא דממונא; בא א' מן השוק [זה אומר של אבותי חלק ג']

צנא צתרא (לה. – לה:)

- ונחזור – קונטרס הספיקות (כלל א' ריש אות ה')
- כזר למדנו (דף-מקורות 3) את דברי קונטרה"ס. איך יוצנו דבריו (בתירוך הא') עתה?
- וע"ע בהמשך הגמרא –
- גמרא (לה:), אמרי נהרדעי ... "עד הנקודתיים עליות דר' יונה (ריש לה: ד"ה אמרי וד"ה רב אשי)
- מה הסביר ר' יונה במחלוקת האמוראים?
  - איך יוצנו הדברים היטב – על פי חוס'?
- וגם שם –
- מחלוקת רשב"ם ותוס' (ד"ה דתני)
- כמה נחלקו הרשב"ם ותוס'?
  - מהי הנפק"מ למעשה במחלוקת זו?
- רמב"ם הל' טוען ונטען (פרק ט"ו הלכה ד')
- מה דעתו במחלוקת רשב"ם ותוס'?
- נימוקי יוסף הכא (סוף יח. – יח: בדפי הרי"ף, ד"ה שלא)

- בתחילה, נחזור על ריש הגמרא –
- גמרא (סוף לד: – לה:), "זה אומר ... איכא למיקם עלה דמילתא"
- ועתה נבוא לקו' השניה שבגמרא –
- הקושיא – המשך הגמרא (לה:), "ומאי שני מהא ... יחלוקו", וברשב"ם
- תוס' (בד"ה ומאי), לפחות ד' שורות הראשונות, וגם "ונראה דאין ... המוציא מחבירו ע"ה"
- עליות דר' יונה (ד"ה ומ"ש מהא)
- הגהות אשר"י – על הרא"ש הכא (פרק ג' סוף סי' כ"ג) ד"ה והיינו
- על איזו צ' שאלות דנו הראשונים בהצננת קושיית הגמרא?
- הפירוץ – המשך הגמרא (סוף לה. – ריש לה:), "התם להאי ... ואי דמר לא דמר", וברשב"ם
- עליות דר' יונה (סוף לה. ד"ה התם להאי)
- [נימוקי יוסף (סוף יח. בדפי הרי"ף, ד"ה דררא וד"ה א')]
- תוס' (לה: ד"ה דררא)
- [תוס' בבא מציעא (קטו: ד"ה לימא, צו: ד"ה לימא), ובגנת אגוז למ"מ (סי' מ' אות ד')]
- על איזו שאלה בפירושה הגמרא דנו הראשונים?
  - איזו קושיא נובעת לנו מתוך זה?

קונטרס הספיקות כלל א אות ה

וראו להתבונן חזקת מרא קמא בממונא מנלן דאזלינן בתרה, בשלמא חזקת ממון מהסברא שמיע להו כדאמרי בריש הפרה [צ"ק מ"ו ע"ב] סברא הוא וכו', אצל חזקת מרא קמא שאין שום אחד מוחזק בו שיד שניהן שזה בו, מנלן דלוקמה בחזקת מרא קמא ועל אידך שדין לאמריי ראיא.

ואפשר לומר דחזקת מרא קמא בממון מכה חזקה קמיימא דאיסורא הוא דאיתא, וכמו דככל ספק איסורא מעמידין הדבר בחזקת מה שהיה מתחילה קודם שנולד הספק בין להטירא בין לאיסורא כדיליף בפ"ק דחולין [י' ע"ב], הכי נמי בממון כשנולד בו ספק אם הוא של ראובן או של שמעון מעמידין אותו בחזקת מי שהיה מתחילה. אצל קשה דאם כן מאי טעמא דסומכוס דפליג על חזקת מרא קמא בממון, וכי סלקא דעתך לומר דאיהו יפלוג נמי על חזקה קמיימא באיסורא. ואפשר לומר דטעמא דסומכוס משום דסובר דכל ממון המוטל [בספק] השיב כאילו שניהן מוחזקין, כמ"ש התוס' בפירק השואל [ז"ז ע"ב ד"ה לימא], דהשיב אליביה כאילו כל אחד מוחזק במחלה ומשום הכי לא אזלינן ביה בתר מרא קמא נגד חזקת ממון, אצל לרבנן לא מיהשיב כאילו כל אחד מוחזק במחלה, וכיון דאין כאן חזקת ממון אזלינן בתר חזקת מרא קמא כמו באיסורא בתר חזקה קמא. ואפשר עוד לומר, דחזקת מרא קמא בממון לא מחזקה קמא דבאיסורא אהיא, דממונא מאיסורא לא ילפינן בכה"ג, וחזקת מרא קמא מעין חזקת ממון ממש היא, דכמו דבחזקת ממון הסברא נותנת שאין להוציא הימנו בלי ראיא, הכי נמי אין להוציא מחזקת מרא קמא בלי ראיא, דכל שידוע שהיה שלו מתחילה, אף שהוא עומד ברשות הרבים או באגס, כי גזא דבעלים איתא, ושנינן ליה כאילו עדיין הוא מוחזק, דלל ספיקא מהכא תשאר ביד הבעלים הראשונים ...